

Τον δρόμο του σφαγείου παίρνει η αιγοπροβατοτροφία

[Μαρία Αμπατζή](#)

«Τα κοπάδια μειώνονται, όμως οι εταιρείες δηλώνουν ότι δεν χρειάζονται γάλα.»

«Τα κοπάδια μειώνονται, όμως οι εταιρείες δηλώνουν ότι δεν χρειάζονται γάλα.»

Ανιση μαίνεται η μάχη κτηνοτρόφων – γαλακτοβιομηχανιών, καθώς αυτός που πληρώνει καθορίζει την ποιότητα και τις τιμές, παρόλο που το ελληνικό γάλα θα έπρεπε να είναι η πρώτη ύλη όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων. Για τους παραγωγούς της περιφέρειας, η απόσταση από τα κέντρα γαλακτοπαραγωγής προκαλεί αδιέξοδο, καθώς οι τιμές διαρκώς κατεβαίνουν, με αποτέλεσμα κτηνοτροφικές μονάδες να κλείνουν η μία μετά την άλλη και οι κτηνοτρόφοι να βλέπουν την πόρτα εξόδου από το επάγγελμα και ενίοτε τη χώρα.

Όνειρα στο τσιγκέλι

«Την τελευταία διετία πωλούνται ζώα έτοιμα να γεννήσουν, γιατί οι κτηνοτρόφοι είναι απελπισμένοι. Τα καρτέλ του γάλακτος υποχρεώνουν τους κτηνοτρόφους να υπογράψουν συμβόλαια χωρίς τιμή. Επιπλέον, δεν γνωρίζουμε τις κυρώσεις σε περίπτωση που εγκαταλείψουμε το συμβόλαιο που διατηρεί μόνο ο γαλακτοκόμος», περιγράφει ο Κώστας Ακριτίδης, πρόεδρος Κτηνοτρόφων Προσοτσάνης Δράμας. Διανύουμε τον Δεκέμβρη αλλά οι τυροκόμοι δεν εμφανίζονται να υπογράψουν

συμβόλαια. Οι συνάδελφοι του κ. Ακριτίδη οδηγούνται στην πώληση εξαιτίας του υψηλού κόστους παραγωγής, της υψηλής φορολόγησης, του υψηλού ΕΦΚΑ, των ακριβών ζωοτροφών και των χαμηλών τιμών γάλακτος- κρέατος, μας εξηγεί. «Τώρα πωλούνται στον Δήμο Προσοτσάνης τρία κοπάδια, το καθένα 450-500 πρόβατα, με δικαιώματα. Αγοράζουν κυρίως κρεατέμποροι».

Από την πλευρά του, ο πρόεδρος του Κτηνοτροφικού Συλλόγου Καβάλας, Νίκος Δημόπουλος, υποστηρίζει ότι **«δεν αγοράζει σχεδόν κανείς ζωντανά ζώα, με εξαίρεση ελάχιστους τυροκόμους, γιατί η τιμή παραγωγού είναι χαμηλότερη»**. Τα ζώα οδηγούνται στο σφαγείο και πωλούνται από 60 έως 80 λεπτά/κιλό. **«Τα κοπάδια μειώνονται, όμως οι εταιρείες δηλώνουν ότι δεν χρειάζονται γάλα**. Όσο πλησιάζουμε στην Τουρκία, οι εταιρείες λιγοστεύουν και η τιμή κατεβαίνει. Στην Ήπειρο και τη Θεσσαλία οι τιμές είναι εντελώς διαφορετικές, γιατί υπάρχουν πολλοί μεταποιητές». Ο ίδιος θεωρεί αδιανόητο να μην πιάνει τιμή ένα προϊόν που δεν είναι σε επάρκεια, ενώ παράλληλα ζητάει έλεγχο και να λειτουργήσουν τα ισοζύγια με τους μεταποιητές. «Θα μπούμε στη διαδικασία, σύμφωνα με τη νέα ΚΥΑ, να δηλώνουμε κάθε μήνα το γάλα που παράγουμε, αρκεί να λειτουργήσει όλο το σύστημα».

Ο Καβαλιώτης κτηνοτρόφος, Κώστας Μιχαλόπουλος, υποστηρίζει ότι η κτηνοτροφία υπέστη μεγάλο πλήγμα την τελευταία τριετία, με αποτέλεσμα το ζωικό κεφάλαιο να μειωθεί πανελλαδικά κατά 550.000 αιγοπρόβατα. Ο Αθανάσιος Κοσουτζής, πρόεδρος του Κτηνοτροφικού Συλλόγου Ροδόπης, δηλώνει ότι όλα τα κοπάδια πάνε στο σφαγείο. «Εγκαταλείπουμε το επάγγελμα. Σε ένα εξάμηνο θα μηδενιστεί η κτηνοτροφία στην περιοχή». Ο κ. Μιχαλόπουλος συμφωνεί ότι όταν κλείνει μια μονάδα τα κοπάδια πάνε στο σφαγείο, με ελάχιστες εξαιρέσεις, που αγοράζονται από πολύ μεγάλες μονάδες εκτός περιοχής.

Τιμή... νερού

Οι Θρακιώτες στέλνουν το γάλα στη Θεσσαλία και, σύμφωνα με τον κ. Κοσουτζή, το γίδινο από Ροδόπη και Έβρο πωλείται με 40 λεπτά, «όσο ένα μπουκαλάκι νερό», και το πρόβειο με 62-70 λεπτά. Στην Καβάλα, οι τιμές διαμορφώνονται στα 70-75 λεπτά, μεταφέρει ο κ. Δημόπουλος. Ο κ. Ακριτίδης εξηγεί ότι τον επόμενο μήνα η τιμή θα ξεκινησει με 75 λεπτά, αλλά σταδιακά θα πέσει, μέχρι τον Φεβρουάριο.

«Από τη Ρουμανία φέρνουν γάλα και έτοιμη φέτα»

«Από τη Ρουμανία φέρνουν γάλα και έτοιμη φέτα. Εκβιάζουν τους κτηνοτρόφους ότι εάν δεν υπογράψουν, δεν θα πάρουν το γάλα τους. Γίνονται καταγγελίες στο υπουργείο και απαντούν ότι τα γνωρίζουν αλλά δεν μπορούν να κάνουν τίποτα», λέει ο Κώστας Ακριτίδης. Τον Ιούνιο κατέθεσαν στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και περιμένουν τα πρόστιμα. Ο κ. Κοσουτζής τονίζει ότι η πολιτεία οφείλει να διενεργεί ελέγχους. «Να πάμε στο τελωνείο να περιμένουμε το βυτίο; Το θέμα είναι απλό: ποιος πλήρωσε το γάλα στην εταιρεία, πού το φόρτωσε και πού το πάει εντός Ελλάδας;».

Μία απλή συζήτηση με κτηνοτρόφους από τις περιοχές αποκαλύπτει πολλά. Πάνω από ένας, οι οποίοι θέλησαν να κρατήσουν την ανωνυμία τους, καταδεικνύουν μία εταιρεία, με εγκαταστάσεις στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες βαλκανικές χώρες, που πουλάει στο Ηνωμένο Βασίλειο φέτα περίπου 1 ευρώ τα 200 γραμμάρια. «Δεν είναι οι μόνοι που προχωρούν σε τέτοιες πρακτικές. Το θέμα είναι να αποδειχθεί, και αυτό θα γίνει μόνο εάν στα σύνορα υπάρχει έλεγχος», μας λένε